

ตั้งก้าวขาเข้าสู่ร่างกายได้ ทางปาก ทางการหายใจและออง คัณหรือพูมของตั้งก้าวหลอมเหลวเข้าไป หรือทางผิวหนัง เช่น การใช้น้ำมันเบนซินล้างมือหรือร่างกาย เมื่อตั้งก้าวเข้าสู่ร่างกายมากถึงขีดอันตราย ก็จะแสดงอาการให้เห็น ซึ่งเป็นได้ 2 ลักษณะ คือ

1. โรคพิษตะกั่วเฉียบพลัน เกิดขึ้นเมื่อได้รับสารตะกั่วปริมาณมากในช่วงเวลาสั้นๆ อาการที่ปรากวู คือ คลื่นไส้ อาเจียน ปวดท้องรุนแรงเป็นพักๆ (colicky pain) ความคิดสับสน กระวนกระวาย นอนไม่หลับ ปวดศีรษะ ปวดตามข้อ กล้ามเนื้อ ชัก หมดสติ และอาเจียนแรงถึงเสียชีวิต ถ้าตรวจจะระดับตั้งก้าวในเลือดของผู้ป่วยจะพบมากกว่า 70 ไมโครกรัม/เดซิลิตร ขึ้นไป

2. โรคพิษตะกั่วเรื้อรัง เกิดจากการได้รับสารตะกั่วปริมาณน้อยเป็นระยะเวลานาน อาการที่พบ คือ

- ❖ สติปัญญาเสื่อม ชัก กล้ามเนื้อแข็งชาอ่อนแรงแบบ pure motor peripheral neuropathy
- ❖ ความดันเลือดสูง ชนิด Systolic hypertension
- ❖ ปวดท้องรุนแรงเป็นพักๆ เป็นอาหาร คลื่นไส้ อาเจียน ท้องผูก
- ❖ ภาวะเลือดขาว อาจพบ basophilic stripping จาก peripheral blood smear
- ❖ อาการของトイอักเสบ และมีอาการโรคเก้าห้าม

แนวทางการวินิจฉัย และการเฝ้าระวัง

1. มีประวัติการสัมผัสสารตะกั่วอาจโดยการรับประทานอาหารที่ปนเปื้อนสารตะกั่ว หรือ โดยวิธีการอื่นๆ อาทิ เช่น ทางการหายใจ และทางผิวหนัง
2. มีอาการและอาการแสดงเข้าได้กับลักษณะดังกล่าวข้างต้น
3. จากผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ โดย
 - 3.1 การตรวจเลือดจากหลอดเลือดดำด้วยวิธี atomic absorption spectrophotometry พบระดับมากกว่า 40 ไมโครกรัม/เดซิลิตร (ในผู้ใหญ่) และมากกว่า 10 ไมโครกรัม/เดซิลิตร (ในเด็ก) หรือ
 - 3.2 ผลการทดสอบด้วยการให้ Ca Na₂ EDTA พบระดับมากกว่าในปัสสาวะ 24 ชั่วโมง มากกว่า 600 มิลลิกรัม/EDTA 1000 มิลลิกรัม
 - 3.3 ตรวจพบเส้นตะกั่ว (lead line) จากเอ็กซเรย์กระดูกแขน ขา ในเด็ก
4. เมื่อพบผู้ป่วยที่ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรคพิษสารตะกั่ว ให้รายงานด้วย แบบ รง. 506 ในช่อง พิษจากโลหะหนัก (ระบุ) สารตะกั่ว ให้ชัดเจน และส่งไปที่กองระบบดิบพยา เพื่อการสอบสวนทางระบบดิบพยาโดยด่วนต่อไป

รายงานเบื้องต้นการสอบสวนพิษตะกั่ว จากการลักษณะหลอมแบบเตอร์

อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี

นายแพทย์ชัยรัตน์ เวชพานิช และคณะ
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดราชบุรี

ความเป็นมา

เมื่อต้นเดือนกุมภาพันธ์ 2545 สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดราชบุรี ได้รับแจ้งจากประชาชนว่า มีการจับกุมผู้ลักลอบหลอมแบบเตอร์ ในหมู่บ้านพุตเดียน หมู่ที่ 8 ตำบลแก้มอัน อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี วันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2545 สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดราชบุรี จึงได้ดำเนินการตรวจสอบข้อมูลในพื้นที่และเก็บตัวอย่างเลือดเพื่อตรวจหาระดับตั้งก้าวของประชาชนที่อาศัยในบริเวณดังกล่าว จำนวน 24 ราย ในเบื้องต้นพบว่า ชาวบ้านมีระดับสารตะกั่วในเลือดสูงกว่ามาตรฐานเกือบทุกราย

วันที่ 1 มีนาคม 2545 กองและศูนย์ระบบดิบพยา ร่วมกับสำนักงานสาธารณสุขและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้ดำเนินการสำรวจ และสอบสวนเพิ่มเติม ได้รับทราบข้อมูลรายละเอียด ดังนี้

ผลการสอบสวนเบื้องต้น

1. ข้อมูลทั่วไป

หมู่บ้านพุตตะเคียน หมู่ที่ 8 ตำบลแกล้มอัน อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี ตั้งอยู่ห่างจากอำเภอเมือง ประมาณ 60 กิโลเมตร ทางเข้าหมู่บ้านเป็นถนนลูกรัง มีภูเขาล้อมรอบ และลำห้วยไหลผ่าน ประชากรอาศัยอยู่ประมาณ 80 หลังคาเรือน อยู่กันเป็นกลุ่มไม่กระชัดกระจาย มีประชากร 423 คน (ชาย 213 หญิง 211 คน) เด็กอายุ 0-14 ปี จำนวน 79 คน มีโรงเรียน 1 แห่ง ประชาชนส่วนใหญ่มีอาชีพ เกษตรกรรม ปลูกพืชผัก ข้าวโพด อ้อย เป็นต้น ไม่มีน้ำประปา ดื่มและใช้น้ำจากลำห้วย น้ำบ่อตื้น และน้ำจากอ่างเก็บน้ำของหมู่บ้าน

2. ที่ตั้งเดาหลอมและวิธีการหลอมแบบเตอร์

จากการสำรวจและสอบถามข้อมูลจากชาวบ้าน ได้รับทราบข้อมูลว่า ได้มีการลักลอบนำแบบเตอร์ก่อมาหลอม เพื่อเอาต่อก้าวในหมู่บ้านได้ประมาณ 2 ปี ซึ่งนำมาจากร้านซื้อขายของก่อในจังหวัดราชบุรี(ไม่ทราบแหล่งแน่ชัด) โดยมีรถนำมาส่ง เก็บบทุกวัน ผู้รับจ้างหลอมแบบเตอร์เป็นคนที่มาจากการที่อื่น ไม่ใช่คนในหมู่บ้านนี้ (มีชาวบ้านบางรายที่เคยไปรับจ้างหลอม) และจะกระทำการหลอมแบบเตอร์เฉพาะในเวลากลางคืน จนถึงรุ่งเช้าทุกวัน ตั้งแต่มีการลักลอบหลอมตั้งแต่ก้าว มีการตั้งเดาหลอมตามจุดต่างๆ 4 แห่ง มีทั้งที่ถูกทำลายไปแล้วและยังกระทำการหลอมอยู่ ดังนี้ คือ

จุดที่ 1 (1 เต่า) ตั้งอยู่บริเวณหุบเขาที่เป็นต้นน้ำของลำธารที่ไหลเข้าหมู่บ้าน ระยะทางจากเดาหลอมถึงบ้าน หลังแรก ประมาณ 2 กิโลเมตร และระยะทางจากกลางบ้านถึงโรงเรียน ประมาณ 3.5 กิโลเมตร (ถูกทำลายเมื่อวันที่ 1 ก.พ. 2545) ขณะที่สำรวจยังพบชากแบบเตอร์ก่อที่ยังหลอมและเผาไหม้ไม่หมดอยู่จำนวนหนึ่ง และกองถ่านหินลิกในต์ 1 กอง ที่ยังไม่เคลื่อนย้ายออกนอกหมู่บ้าน

จุดที่ 2 (1 เต่า) ห่างจากจุดที่ 1 ประมาณ 20 เมตร เป็นบริเวณที่ตั้งเดาหลอม ที่ถูกจับและทำลายเมื่อ ปี 2544 ซึ่งได้ถูกลบแล้ว

จุดที่ 3 (2 เต่า) ตั้งอยู่บริเวณเชิงเขาและเป็นต้นน้ำลำธารเขตอยต่อระหว่างหมู่บ้านพุตตะเคียนและหมู่บ้านหุบพริก ตำบลด่านทับตะโก ไหลไปบรรจบแม่น้ำลำ kapsi เชิดอำเภอส่วนผึ้ง ห่างจากบ้านเรือนประมาณ 3 กิโลเมตรจุดนี้ได้หยุดดำเนินการแต่ยังไม่ถูกทำลาย และไม่สามารถเข้าไปสำรวจได้ เนื่องจากได้มีการปิดทางเข้าออกบริเวณดังกล่าวไว้

จุดที่ 4 (2 เต่า) ตั้งอยู่บนเนินเขาสูงตรงกันข้ามกับศูนย์อพยพบ้านถ้ำทิน ซึ่งมีแนวเข้าสูงกันไว้ (จากคำบอกเล่าของชาวบ้าน)

ขั้นตอนการหลอมแบบเตอร์ก่อ

เครื่องมือและวัสดุที่ใช้ในการหลอมตั้งแต่ ก่อ แบบเตอร์ก่อ เชือเพลิง (ลิกในต์) เดาหลอม แบบหล่อ วิธีการหลอมโดยการนำแบบเตอร์ก่อ มาแยกส่วนเอาเฉพาะส่วนที่เป็นแผ่นโลหะตั้ง นำไปหลอมในเดาหลอม โดยใช้ถ่านหินลิกในต์ เป็นเชือเพลิง เมื่อได้รับความร้อนตั้งแต่จะหลอมละลาย และให้ลงสู่บ่อร่องรับ จากนั้นนำตั้งตั้งที่หลอมละลายไปเทลงแบบที่เตรียมไว้ เมื่ออุณหภูมิตั้งแต่จะจับตัวเป็นก้อน จึงแกะแบบออก จากการหลอมแบบเตอร์จะมีผุนขี้ถ้าตกค้าง ซึ่งจะมีตั้งแต่ปะปนอยู่ในปริมาณมาก ขี้ถ้าเหล่านี้ถูกนำออกนำไปขายให้แก่โรงงานหลอมตั้งแต่ที่อยู่ในเมืองราชบุรี เพื่อแยกตัวออก จากขี้ถ้า

ขั้นตอนดำเนินการ แต่ละเตาจะใช้คนงาน ประมาณ 5-6 คน ทำหน้าที่ตามจุดต่างๆ คือ จุดติดและเร่งไฟ ใส่แบบเตอร์เข้าเตา ตักตั้งตั้งแบบ แกะแบบ และผู้คุมคนงาน จะหลอมแบบเตอร์เฉพาะเวลากลางคืนจนถึงเช้าทุกวัน วันละประมาณ 14 ตัน ซึ่งช่วงที่มีการหลอมแบบเตอร์จะเกิดควันสีดำ ม่วง คราม ปกคลุมไปทั่วหมู่บ้าน และส่งกลิ่นเหม็นมาก

ผลพิษและของเสียที่เกิดจากการหลอมตั้งแต่

1. ควัน ฟูม ไอตะก้าว ที่เกิดจากการหลอมละลายของสารตั้งแต่
2. ผุนขี้ถ้าที่เหลือจากการเผาไหม้ ที่มีตั้งแต่ตักตั้งตั้งอยู่
3. ก้าชชัลเฟอร์ไดออกไซด์จากการใช้ถ่านหินลิกในต์เป็นเชือเพลิง

3. ข้อมูลการตรวจสิ่งแวดล้อม

วันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2545 สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดราชบุรี ได้เก็บตัวอย่างน้ำอุ่นเคราะห์ 3 ตัวอย่าง คือ บริเวณหัวยูกนก 2 ตัวอย่าง และน้ำบ่อ 1 ตัวอย่าง ซึ่งเป็นบริเวณที่อยู่ใกล้บ้านเรือนของผู้มีระดับสาระต่ำกว่าในเลือดสูงกว่ามาตรฐานมาก ผลการตรวจน้ำทั้ง 3 ตัวอย่าง พบร่วมมีระดับสาระต่ำกว่าปานเปื้อนเกินมาตรฐาน (nil) (สำหรับตัวอย่างดิน ยังไม่ได้ส่งตรวจ)

4. ข้อมูลด้านสุขภาพ

วันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2545 หลังจากที่ได้รับแจ้งกรณีการลักลอบหลอมแบตเตอรี่ดังกล่าว สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดราชบุรี ได้สำรวจและประเมินสภาพปัญหาด้านสุขภาพของประชาชนในบริเวณดังกล่าว โดยการตรวจระดับสาระต่ำกว่าในเลือด จำนวน 24 ราย (เด็กอายุ 7-14 ปี 13 ราย และผู้ใหญ่ 11 ราย) พบร่วมค่าเฉลี่ยต่ำกว่าในเลือด เท่ากับ 40.83 ± 15.50 มคก./ดล. (พิสัย 12-70 มคก./ดล.) และพบว่า ครอบครัวที่อาศัยอยู่ห่างจากที่ตั้งเดาหลอม จุดที่ 3 (ที่ยังไม่ถูกทำลาย และไม่สามารถเข้าไปตรวจสอบได้) ประมาณ 3 กิโลเมตร ตรวจระดับสาระต่ำกว่าในเลือด 4 ราย พบร่วมสูงกว่ามาตรฐานทุกราย คือเด็ก 3 ราย (70,62,32 มคก./ดล.) ผู้ใหญ่ 1 ราย (54 มคก./ดล.) เป็นต้น ซึ่งจากการสอบถาม คนในครอบครัว แจ้งว่า จะได้รับกลิ่นเหม็นรุนแรงมากจากการหลอมแบตเตอรี่ทุกคืน และมีอาการหายใจลำบาก นอนไม่ค่อยหลับ แต่ไม่ทราบว่าจะแก้ไขอย่างไรดี

จากรายงานทางระบบวิทยา 2 ปีก่อนหลัง (เตาเผาตั้งมาเป็นระยะเวลา 2 ปี) ไม่พบผู้เสียชีวิต และไม่มีผู้ที่แสดงอาการอย่างชัดเจน

สรุปผลการสอบสวนในเบื้องต้น

จากข้อมูลการสำรวจและสอบถาม สรุปในเบื้องต้นได้ว่า :-

- มีการลักลอบหลอมแบตเตอรี่ ในหมู่บ้านพุตะเคียน อําเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี จริงตามร่องรอยหลักฐานที่ปรากฏ ดำเนินการแล้ว 2 ปี
- ประชาชนที่อาศัยอยู่หมู่บ้านดังกล่าว ได้รับผลกระทบจากการหลอมแบตเตอรี่ โดยตรวจพบระดับสาระต่ำกว่าในเลือดสูงกว่ามาตรฐาน (เด็ก > 25 มคก./ดล. และผู้ใหญ่ > 40 มคก./ดล.)
- ปัจจัยที่เป็นเหตุนำให้สาระต่ำกว่าเข้าสู่ร่างกาย
 - ควัน ไอตะกั่ว ที่เกิดขึ้นขณะทำการหลอมต่อ ก่อให้เกิดควันพุ่งสูง ทำให้ประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณใกล้เคียง สูดมหายใจเข้าไปในร่างกาย จากการศึกษาที่ผ่านมา พบร่วม ตะกั่ว สามารถแพร่กระจายจากโรงงานหลอมต่อในรัศมี 10 กิโลเมตร ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับขนาดอนุภาคของตะกั่ว และสภาพภูมิอากาศด้วย
 - ชื้นจากการหลอมต่อ ซึ่งมีสาระต่ำกว่าต่อกันค้างค่อนข้างสูง อาจฟุ้งกระจายในบรรยากาศ เมื่อมีลมพัดและอาจตกลงอยู่ในดินและลงสู่แหล่งน้ำได้
 - เด็กนำแผ่นแบตเตอรี่ไปเผาเล่น เพื่อทำเป็นลูกปืน หรือเป็นก้อนรูปแบบต่างๆ โดยเผาในกระป๋องน้ำอัดลม เนื่องจากตะกั่วมีจุดหลอมต่อ 327.50 เซลเซียส สามารถหลอมละลายได้ง่าย อาจหายใจเอาไออตะกั่วเข้าสู่ร่างกายขณะเผาแบตเตอรี่เล่น

ข้อเสนอแนะและการดำเนินการเพิ่มเติม

- การสำรวจด้านลิงแಡล้อม ได้เสนอให้ (เนื่องจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดได้ดำเนินการแล้ว มีเพียงตัวอย่างดิน) ตัวอย่างดิน ตามจุดต่างๆ ส่งตรวจวิเคราะห์เพิ่มมากขึ้น เพื่อหาข้อบ่งชี้การแพร่กระจายและการปนเปื้อนของสาระต่ำกว่า
- สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดราชบุรี ได้จัดทีมออกตรวจสุขภาพและตรวจเลือดหาสาระต่ำกว่าเพิ่มเติม จำนวน 69 ราย (เด็ก 28 ราย ผู้ใหญ่ 41 ราย) และตรวจช้าในรายที่มีระดับสาระต่ำกว่าในเลือดสูง หากระดับสาระต่ำกว่ายังไม่ลดลง อาจจะพิจารณาให้การรักษาและหาแนวทางแก้ไขปัญหาต่อไป
- การให้ความรู้ สุขศึกษา เกี่ยวกับพิษภัยจากสาระต่ำกว่าแก่ชาวบ้านและเด็ก เพื่อหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเลี่ยงต่อการได้รับพิษต่อไป

4. ควรมีการเฝ้าระวังอย่างต่อเนื่องทั้งด้านลิ้งแวดล้อมและสุขภาพ เนื่องจากหากยังมีการลักลอบหลบลอมแบตเตอรี่อยู่จากเกิดปัญหาต่อสุขภาพและลิ้งแวดล้อมอย่างเรื้อรังในระยะยาว โดยเฉพาะแหล่งน้ำต่างๆ เช่น ลำห้วยและบ่อน้ำตื้น ที่ชาวบ้านอาศัยอยู่และใช้ประโยชน์ หากมีการปนเปื้อนจะเกิดผลกระทบต่อสุขภาพได้
 5. ควรแจ้งแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ เพื่อดำเนินการแก้ไขในส่วนที่นักหน็นอกเหนือจากความรับผิดชอบของกระทรวงสาธารณสุข ต่อไป